

Het blijft reacties regenen op het opiniestuk van Bernard Daelemans (BDW 1188 van 2 juli) en de reacties dáárop van Pro Brussel-oprichter Thierry Vanhecke en Paula Dumont (BDW 1189 van 9 juli). Een bloemlezing.

#1

Ik bedank voor een stadseiland. Ik bedank ervoor dat Brussel zich niet realiseert dat de creatie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (BHG) als een zogezegd 'derde gewest' is betaald met de prijs dat Vlaanderen en Wallonië (...) mee een rol blijven spelen. Is dat bevoogding? Natuurlijk, net zoals dat is voor elke hoofdstad in de wereld – en maar goed, als we zien wat voor een potje Brussel ervan maakt. Ik bedank voor nog meer autonomie van Brussel, dat weinig blijkt geeft van goed bestuur (33 huisvestingsmaatschappijen met evenveel directeurs-generaal!). Ik bedank voor een Brussel dat zich nog meer afsluit van de rest van het land. (...) Ik bedank voor een Brussel dat heel hovaardig zegt dat het twintig procent van de rijkdom van België creëert. Maar misschien meent het dat zelf niet, want hoe is het anders te verklaren dat de Staten-Generaal met geen woord rept over de belangrijkste actoren die die twintig procent creëren? Ik zal zelf het antwoord geven. Het BHG heeft weinig of geen verdienste aan die twintig procent. De rol van hoofdstad van de verschillende niveaus en van de internationale instellingen zijn door anderen beslist, net als de (internationale) bedrijven die de instellingen gevolgd zijn. Ik ben fier dat ik deel uitmaak van de Vlaamse Gemeenschap.

**Johan Van den Driessche, voorzitter VTBKultuur Nationaal,
bestuurder Voka-Comité, Brussel**

#2

Naast het totaal onverantwoord onverdraagzame woordgebruik van Pro Brussel-woordvoerder Thierry Vanhecke in BDW van 9 juli, wordt het tijd om komaf te maken met zijn mythe dat het Brussels Gewest twintig procent van de rijkdom van België produceert. (...) Als gewest, met de eigen gewestelijke functie, of als taalgebied genereert Brussel weinig of geen meerwaarde voor België. Waar Brussel een meerwaarde produceert, is het dankzij zijn federale hoofdstedelijke functie. Deze federale hoofdstedelijke functie is trouwens de noodzakelijke tussenstap naar de Europese hoofdstedelijke functie, ook een stevige bron van meerwaarde. Men zou gemakkelijk de tegenproef kunnen doen door de federale hoofdstedelijke functie (en zijn Europese domino) af te schaffen. Vermoedelijk zou er dan geen of weinig sprake meer zijn van enige consistente meerwaarde van Brussel voor België. Daarom ook vraagt geen enkele Brusselse politicus de afschaffing van de hoofdstedelijke functie, hoewel die constant als rampzalig wordt afgeschilderd. Brussel heeft weinig verdienste aan die hoofdstedelijke functie. Ze wordt namelijk toegekend door heel België, dus voor meer dan negentig procent door de niet-Brusselselaars. Daarenboven wordt die meerwaarde weliswaar op het Brusselse territorium gecreëerd, maar dan wel door Vlaamse, Waalse en internationale, publieke en private instellingen en bedrijven. En dit alles gebeurt mede dankzij de ijver en de inzet van de pendelaars, die anderhalf uur vroeger moeten opstaan dan de Brusselselaars en die in grotere mate gebruikmaken van het Brussels openbaar vervoer (en het ook terugbetalen!) dan de Brusselselaars zelf. Die bedrijven en instellingen vestigen zich in Brussel om activiteiten te genereren over heel België, Europa en de wereld. Deze instellingen en bedrijven zijn niet groot geworden dankzij Brussel. Brussel is groot geworden dankzij hen én dankzij die hoofdstedelijke functie, die hen aantrekt. Brussel is een product van België, van Vlaanderen en Wallonië. (...) In plaats van permanent te provoceren zouden zij die groot geworden zijn dankzij de rest van België, best eerst eens denken aan coöpereren. En beseffen dat het opleggen van fiscale lasten aan de pendelaars, vermoedelijk identieke gevolgen zal hebben voor de bedrijven die hun maatschappelijke zetel in Brussel gevestigd hebben. Die zullen dan belast worden in het gewest waar zich hun (naar aantal werknemers) grootste exploitatiezetel bevindt.

Guido Ghekiere, Brussel